ରାଇ ସିଂହ

ବନାମ

ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ

23, ଅଗଷ୍ଟ 1996

[ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବଂ ଏସ୍. ପି. କୁର୍ଦୁକର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଫୌଜଦାରୀ ଆଇନ:

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ଧାରା 302 ।

ହତ୍ୟା-ପିସ୍ତଲ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା-ଘଟଣାଟି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଅସମୟରେ ଘଟିଥିଲା-ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ-ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତଦେହ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ବନ୍ଧୁକ ଆଘାତ ସହିତ ମିଳିଥିଲା-ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷାଗାରର ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ପିସ୍ତଲ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଘଟିଥାଇପାରେ-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ: ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଯଥାର୍ଥ ଥିଲା-ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 1959, ଧାରା 25-ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ 1985, ଧାରା 6 ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 ର ଧାରା 302 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 1959 ର ଧାରା 25 ସହିତ ପଠିତ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ 1985 ର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷରେ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ମୃତ ଜଣକ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ଘରେ ଶୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ବାହାରେ ଥିଲେ-ସେ ଦ୍ୱାରରେ କେହିଜଣେ କବାଟ ବାଡ଼େଇ ଡାକିବାର ଏକ ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ କବାଟ ଖୋଲିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଆବେଦନକାରୀ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ବାହାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଶାରିରୀକ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ କହିଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ସେ ମନା କଲେ, ସେ ତାଙ୍କ ଉପରକୁ ଏକ ପିସ୍ତଲରେ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ତଳେ ପଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଏକ ଗଛ ତଳେ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ପିସ୍ତଲଟି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ପରବର୍ତ୍ତୀ ମାମଲା ଥିଲା, ଯେ ମୃତକ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମୂଳତଃ ଦୁଇଟି ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ନିକଟତର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବିବାହ ପରେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ହତ୍ୟାର ଏକ ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ପୁଣିଥରେ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଲାଠିରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: **1.1.**ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲଗାଯାଇଥିବା ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଅବୈଧ ଘନିଷ୍ଠତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଅପତ୍ତିଜନକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଥିଲେ । ସେ ସେହି ଦୁଖଦ ରାତିରେ ମୃତକଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କୁ ମୃତକ ନିଜେ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସକାଳେ ଫେରିବା ପରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେ ଖସି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ତା "ପରେ କ" ଣ ହେଲା ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

1.2.ଯେହେତୁ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ମୃତଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅସମୟରେ, ତେଣୁ ମୃତଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଜେରା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିନଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷରେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ମୃତଦେହ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ବନ୍ଧୁକ ଆଘାତ ସହ ମିଳିଥିଲା, ଯାହା ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷାଗାରର ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଗଛ ତଳେ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିବା ପିସ୍ତଲ କାରଣରୁ ହୋଇଥାଇପାରେ, ଯାହା ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 479/1988 ।

ଦୌରା ବିଚାର ସଂଖ୍ୟା 106 ଏବଂ 107/1987 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଲ ସ୍ଥିତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଦାଲତଙ୍କର ୫.6.୫୫ ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପକ୍ଷରୁ ସଞ୍ଜୟ ବଂଶଲ(AC) ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଜୟ ସିୱାଚ୍ ଏବଂ ପ୍ରେମ ମଲହୋତ୍ରା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଥିବା, ରାୟ ସିଂହଙ୍କୁ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 302 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 1959ର ଧାରା 25 ସହିତ ପଠିତ ଆତଙ୍କବାଦୀ ଏବଂ ବିଧ୍ୱଂସକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ନିରୋଧ) ଅଧିନିୟମ 1985ର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ, ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରକାଶୀ, ସ୍ୱାମୀ- ଅତ୍ତାର ସିଂହଙ୍କ ହତ୍ୟା ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି ।

2 (a) ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, 1987 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 30 ତାରିଖ ସକାଳେ, ଯେତେବେଳେ ଶ୍ରୀମତୀ. ପ୍ରକାଶୀ ପାନିପଥ ପୋଲିସ ଷ୍ଟେସନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଛାଜପୁର ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଘରେ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଶୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ପାନିପଥର ଏକ କାରଖାନାରେ ଚୌକିଦାର ଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର କବାଟ କେହି ବାଡଉଥିବାର ଶୁଣିଲେ । ମାଟି ଦୀପ ଜଳାଇବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେ କବାଟ ଖୋଲିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଆବେଦନକାରୀ ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଠିକଣା ବିଷୟରେ ପଚାରିଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ (ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ) ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିବାରୁ ସେ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସେ ପାନିପଥ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବାକୁ କହିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ମନା କଲେ, ସେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଟାଣିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଘର୍ଷ ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପିସ୍ତଲ ବାହାର କରି ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରକାଶୀଙ୍କ ଉପରକୁ ଗୁଳି ଚଳାଇଥିଲେ ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେ ତଳେ ପଡ଼ି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀ ପିସ୍ତଲ ନେଇ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଅତ୍ତାର

ସିଂହଙ୍କୁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ମୋହକମ ସିଂହ (P.W.3) ଥାନାକୁ ଯାଇ ଏକ ବିବରଣୀ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

(b) ଏସ୍. ଆଇ. ମେହେର ସିଂହ (P.W. 7) ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରକାଶୀଙ୍କ ଶବର ପଞ୍ଚନାମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ । ତା 'ପରେ ସେ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡ ସ୍ଥଳର ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ କିଛି ରକ୍ତ ଭିଜା ମାଟି ଜବତ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ସେ ଖୋଳ ଭିତରେ ରଖିଦେଇଥିଲେ ଦେଇଥିଲେ ।

(c) ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ସେ ସାନୌଲି ତନଖି ଫାଟକ ନିକଟରେ ଏକ ଗଛ ତଳେ ପିସ୍ତଲ ଏବଂ ଏକ ଜୀବନ୍ତ କାର୍ତ୍ତୁସ ଲୁଚାଇ ରଖିଥିଲେ । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ P.W. 1 ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀର ଭିତରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଗୁଳି ଏବଂ ବ୍ୟବହୃତ ପିସ୍ତଲ ଯାଞ୍ଚ ପାଇଁ ମଧୁବନର ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷାଗାରର (ଏଫ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍.) ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷାଗାର ସେମାନଙ୍କ ବିବରଣୀରେ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପିସ୍ତଲଟି କାମ କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲା ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରରୁ ମିଳିଥିବା ଗୁଳିଗୁଡ଼ିକ ପିସ୍ତଲର ନଳୀରେ ସ୍ଥାପିତ ଖାଲି କାର୍ତୁସ ଖୋଳର ଅଂଶ ହୋଇପାରେ । ସେହି ବିବରଣୀ ପାଇବା ପରେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

(d) ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ମୂଳତଃ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ଦୁଇଟି ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପରସ୍ପରର ନିକଟତର ଥିଲେ।ଅତ୍ତାର ସିଂହଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପରେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ସହିତ ଛାଜପୁରରେ ରହିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ପ୍ରକାଶୀଙ୍କ ହତ୍ୟାର ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଲାଠି ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ ।

3. ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ହତ୍ୟା ଅଭିଯୋଗରେ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତେବେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ପ୍ରକାଶୀଙ୍କ ସହ ଅବୈଧ ଘନିଷ୍ଠତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ପନ୍ଦର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅତ୍ତାର ସିଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପତ୍ତିଜନକ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଥିଲେ । ସେହି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ରାତିରେ ମୃତକଙ୍କ ଘରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କୁ ମୃତକ ନିଜେ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସକାଳେ ଫେରିବା ପରେ ସେ (ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ) ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ସେ ଖସି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ତା "ପରେ କ" ଣ ହେଲା ସେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

4. ସେହି ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରକାଶୀ ଏକ ପିସ୍ତଲରୁ ଗୁଳି ଚାଳନା ହେବା ପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ଡକ୍ଟର ଗୁପ୍ତା (P.W. 1)ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, ଯିଏ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ,ଏବଂ ଉରୋସ୍ଥି ଉପରେ ଏକ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଏବଂ ଭିତରେ ଅନେକ ଧାତୁ ଖଣ୍ଡ ସନ୍ଧିଥିବା ପାଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେ ବାହାର କରିଥିଲେ । ସେ ହୃଦୟାବରଣ ପଛ ପରଦାରେ ଏକାଧିକ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସେ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା କ୍ଷତଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଘାତଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧୁକ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ।

5. ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପୁଅ ମୋହକର ସିଂହ (P.W.3), ଏବଂ ଝିଅ ଉଷା (P.W. 4) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ବିବରଣୀ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଖାଲି କାର୍ତୁସ ସହିତ ପିସ୍ତଲ ଉପରେ ପ୍ରମାଣ ଭାବେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ।

6. ନଥିରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ ଆମେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ପାଇନାହୁଁ । ଯେହେତୁ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡଟି ମୃତଙ୍କ ଘର ଭିତରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ତାହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଅସମୟରେ, ତେଣୁ ମୃତଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଝିଅ ସବୁଠାରୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ଏବଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପକ୍ଷ ଜେରା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିଲା ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମା 'ଙ୍କ ମୃତଦେହ ସେମାନଙ୍କ

ଘରେ ବନ୍ଧୁକ ଆଘାତ ସହ ମିଳିଥିଲା, ଯାହା ଅପରାଧିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପରୀକ୍ଷାଗାରର ବିବରଣୀ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଗଛ ତଳେ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିବା ପିସ୍ତଲ ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥାଇପାରେ, ଯେଉଁ ବିଷୟ ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଉଦ୍ଧାର ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

7. ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଭି. ଏସ୍. ଏସ୍. ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।